Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/54/2019
Identifikačné číslo spisu:	1717010196
Dátum vydania rozhodnutia:	10.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1717010196.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Michálika a Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvineného G. X. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 10. júna 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2018, sp. zn. 3To/78/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného G. X. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 28. mája 2018, sp. zn. 1T/44/2017, bol obvinený G. X. uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

obžalovaný G. X., vykonávajúci výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou a Leopoldov, minimálne od septembra 2014 z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou a v období od 24. mája 2016 do 13. septembra 2016 z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov dlhodobo písomne a telefonicky kontaktuje poškodenú C. I., s ktorou má spoločné dieťa tým spôsobom, že napriek jej opakovaným výzvam, aby sa zdržal takéhoto správania, nekontaktoval ju, jej píše listy a vyrobené pohľadnice s nalepenými obrázkami, v ktorých písomnostiach sa nepriamo vyhráža, zastrašuje poškodenú, písomnosti obsahujú aj milostný obsah a dožadovania sa spoločnej budúcnosti ako aj urážky, smerujúce voči poškodenej aj partnerovi, v súčasnosti už manželovi, pričom obžalovaný v uvedenom konaní pokračoval aj po tom, čo bol za uvedené konanie obvinený, konanie obžalovaného G. X. u poškodenej C. I. vzbudzuje dôvodnú obavu o jej život a zdravie ako aj o život a zdravie jej manžela a detí, celkovo konanie obžalovaného prežíva ako permanentnú hrozbu, ťažké príkorie, ktoré podstatným spôsobom negatívne zasahuje do jej súkromného života.

Za to bol obvinený G. X. odsúdený podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 43 Tr. zák. s

poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. k ďalšiemu trestu odňatia slobody v trvaní (jedenásť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 77 ods. 3 súd uložil obvinenému povinnosti podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami na dobu v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. uložil súd obvinenému povinnosť spočívajúcu v príkaze počas ochranného dohľadu nepriblížiť sa k poškodenej C. I., rod. D., nar. XX. I. XXXX, trvale bytom G., J. č. XXXX/X na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov, nezdržiavať sa v blízkosti obydlia určenej osoby, alebo určenom mieste kde sa takáto osoba zdržuje, alebo ktoré navštevuje.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený G. X. odvolanie. Krajský súd v Bratislave o ňom rozhodol rozsudkom z 12. decembra 2018, sp. zn. 3To/78/2018, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. bol obvinený uznaný za vinného z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c), § 138 písm. b) Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že:

počas výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou a Ústave na výkon trestu Leopoldov, minimálne od septembra 2014 z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou a v období od 24. mája 2016 do 13. septembra 2016 z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov dlhodobo písomne a telefonicky kontaktuje poškodenú C. I., s ktorou má spoločné dieťa tým spôsobom, že napriek jej opakovaným výzvam, aby sa zdržal takéhoto správania, nekontaktoval ju, jej píše listy a vyrobené pohľadnice s nalepenými obrázkami, v ktorých písomnostiach sa nepriamo vyhráža, zastrašuje poškodenú, písomnosti obsahujú aj milostný obsah a dožadovania sa spoločnej budúcnosti ako aj urážky, smerujúce voči poškodenej aj partnerovi, v súčasnosti už manželovi, pričom obžalovaný v uvedenom konaní pokračoval aj po tom, čo bol za uvedené konanie obvinený, konanie obžalovaného G. X. u poškodenej C. I. vzbudzuje dôvodnú obavu o jej život a zdravie ako aj o život a zdravie jej manžela a detí, celkovo konanie obžalovaného prežíva ako permanentnú hrozbu, ťažké príkorie, ktoré podstatným spôsobom negatívne zasahuje do jej súkromného života.

Za to bol obvinený G. X. odsúdený podľa § 360a ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Prostredníctvom obhajkyne podal obvinený G. X. dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu z 12. decembra 2018, sp. zn. 3To/78/2018. Ako dovolacie dôvody označil tie podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por.

Obvinený G. X. uviedol, že dovolanie podáva vo svoj prospech, pričom toto smeruje voči výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým bol právoplatne uznaný za vinného, a teda následne i voči všetkým ostatným výrokom rozsudku tohto súdu, ktoré na tento výrok nadväzujú. Cíti sa byť nevinným a žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a s tým súvisiace chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo a súčasne navrhol, aby prikázal krajskému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol tak, aby bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený.

V súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por. obvinený okrem iného namietal, že Krajský súd v Bratislave sa nevyporiadal s dôkaznou situáciou, ktorá už vo fundamente nepripúšťa zahájenie trestného stíhania pre uvedenú skutkovú podstatu z dôvodu

nenaplnenia všetkých zákonných znakov. Ďalej sa domáhal, že odvolací súd nevyhodnotil celkovú situáciu a vykonané dôkazy precízne, explicitne, taxatívne. Žiadne dôkazy neboli vykonané spôsobom limitovaným hmotno-právnou normou § 153 Tr. por. pre listinné dôkazy. Súdy sa nevyporiadali ani s fundamentálnym obligatórnym znakom pre začatie trestného stíhania, ktorým je úmysel, t. j. objektívna a subjektívna stránka. Krajský súd v Bratislave ani po zmene právnej kvalifikácie neskúmal, či poškodená prípadne nezmenila názor a nedá súhlas s pokračovaním trestného stíhania a odsúdenia, na čo mala mať zákonný nárok až do rozhodovania odvolacieho súdu. Obvinený v ďalšom trval na svojej nevine a odkázal na jeho odvolanie voči Okresnému súdu Pezinok, ktoré bolo súdu doručené 31. júla 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd") ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.], osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. f), písm. g) a písm. i) Tr. por. nie sú splnené.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávnych chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie" odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnemu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a

zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Vzhľadom na skutočnosti tvrdené obvineným v podanom dovolaní, s týmito prevažnou väčšinou sa vysporiadal už Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku z 12. decembra 2018, sp. zn. 3To/78/2018, s ktorým sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom naň odkazuje. Odvolací súd rozhodol jasným a zrozumiteľným spôsobom.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné poznamenať, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť úspešným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania), je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Dovolací súd ustálil, že na zistenie skutkového stavu v tejto veci boli dôkazy vykonané zákonným spôsobom a zároveň v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. náležite vyhodnotené. To platí aj o namietaných listinných dôkazoch.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. tak nie je splnený.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať, ani meniť.

Ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z

dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - viď § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu" inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia obvineného G. X., ktoré smerovali len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu, a preto sa nimi nie je potrebné ďalej zaoberať.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obvineného, najvyšší súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou vykonanou Krajským súdom v Bratislave v rozsudku z 12. decembra 2018, sp. zn. 3To/78/2018.

Vo všeobecnosti sa žiada podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje potom naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že konanie G. X. bolo subsumované pod správnu skutkovú podstatu.

K namietanej objektívnej stránke konania obvineného najvyšší súd len uvádza, že o jej naplnení niet pochýb a v súvislosti s námietkami obvineného vo vzťahu k subjektívnej stránke, dovolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2011, podľa ktorého dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže napĺňať poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, na základe konkrétnych skutkových okolností, ktorých správnosť a úplnosť v rámci dovolacieho konania nie je možné skúmať a meniť. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda nie je splnený.

V rámci naposledy uvedeného dovolacieho dôvodu sa obvinený dovolával prípadnej zmeny súhlasu alebo výslovne nesúhlasu poškodenej s právnou kvalifikáciou podľa § 360a Tr. zák. Ad prima ku tomu dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že túto námietku dovolateľ nesprávne podradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Uvedená námietka by mohla napĺňať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. f) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje.

Zo spisového materiálu v prvom rade vyplýva, že trestné oznámenie na G. X. podala poškodená. Trestné stíhanie bolo od samotného začatia až po spracovanie návrhu na podanie obžaloby vedené za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a § 139 písm. c) Tr. zák.

Pre skutok, ktorý je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku bolo trestné stíhanie obvineného počas celého prípravného konania až do podania obžaloby vedené pre § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a § 139 písm. c) Tr. zák. Ku zmene právneho posúdenia skutku došlo až krátko pred podaním obžaloby, ktorá bola podaná už pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Poškodená v priebehu celého konania svojimi tvrdeniami vystupovala proti obhajobe obvineného G. X. a jeho námietkam, pričom zo zákona nemala ani možnosť dávať, alebo nedávať súhlas na trestné stíhanie, keďže súdy konali na základe právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe, t. j. pre zločin. Súhlas alebo nesúhlas poškodenej s trestným stíhaním obvineného preto nebol, na súde, už možný. To, že odvolací súd prekvalifikoval konanie obvineného podľa miernejšieho zákonného ustanovenia, a to na prečin nebezpečného prenasledovania, je len výslednicou tajného hlasovania na súde druhého stupňa.

V konečnom dôsledku ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. f) Tr. por. nie je splnený.

Keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenu napadnutého rozsudku, rozhodol tak, ako je uvedené v enunciáte tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.